

پایداری اجتماعی فضاهای ساحلی در شهر بررسی معیارهای موثر بر حضور پذیری افراد در ساحل شهر نور

مریم ایزدی^{۱*}، مصطفی بهزادفر^۲

۱- کارشناس ارشد طراحی شهری و مدرس دانشگاه، آدرس پست الکترونیکی
(Mrzymizadi@gmail.com)

۲- دکترای شهرسازی و عضو هیئت علمی دانشکده معماری و شهرسازی دانشگاه علم و
صنعت ایران (Behzadfar@iust.ac.ir)

چکیده

دریا به عنوان بزرگترین پهنه و گسترده ترین منبعی است روی کره زمین، پدیده ای حیات بخش است و قرارگیری جغرافیایی در نزدیکی یا کنار آن برای هر شهر یک ارزش محسوب می گردد. از دیر باز نیز همواره شهرهایی که در کنار آب قرار داشته اند، از این موهبت برای پیشرفت هر چه بهتر خویش سود جسته اند. ساحل اثربخش ترین حضور طبیعت و به ویژه عنصر آب. نوعی فضای شهری که بالقوه سرزنده است و محیطی است جذاب و منعطف برای بسیاری از نیازهای امروز انسان شهرنشین. نزدیک به یک میلیارد و هفتصد میلیون نفر از جمعیت جهان یا به عبارتی ۴۰ درصد جمعیت جهان در شعاع ۵۰ کیلومتری ساحل زندگی می کنند. خطوط ساحلی مهمترین و انبوه ترین مناطقی هستند که به وسیله بشر جهت سکونت اشغال شده است. نوارهای ساحلی دارای پتانسیل ویژه ای برای جذب و حضور افراد به صورت بالقوه می باشند. استفاده از ویژگیهای طبیعی سواحل و ارتقاء کیفیات بصری، زیست محیطی و ... جهت حضور پذیری از وظایف برنامه ریزان و طراحان شهری می باشد.

هدف این پژوهش شناخت مؤلفه های مؤثر بر جامعه ساحلی به طور عام برای ارائه راهکارهایی جهت ارتقاء کیفیت های اجتماعی شهرهای ساحلی در شمال کشور می باشد. این مولفه های از هنجارهای سازنده مکان در قالب مدل مکان کانتر استخراج گردیده و پس از مشاهده در نمونه شهر نور ارائه گردید.

واژه های کلیدی: ساحل، فضای شهری، اجتماع پذیری، مکان سازی، شهر نور

۱- مقدمه

این راهنما به منظور استفاده مولفین مقالات کامل برای نوشتن مقالات فارسی مطابق الگوی استاندارد و واحد این کنفرانس تهیه شده است. رعایت این ضوابط برای همه مولفین محترم اجباری است. توجه نمایید که متن حاضر نیز با رعایت همین ضوابط تهیه شده است و می تواند جهت نمونه عملی مورد استفاده قرار گیرد (البته پس از حذف علائم و توضیحات راهنمای اضافی).

ساحل قدرتمندترین حضور از دنیای طبیعی در فضای شهری است و عرصه ای است فراتر از قلمرو ساکنان شهر و محیطی است جذاب و منعطف برای بسیاری از نیازهای امروز انسان شهرنشین. ساحل فضایی انتقالی و گذراست و ماهیت خود را تا حد زیادی از فرم خود به عنوان یک لبه می گیرد. مرزبست بین یک جهان و جهان دیگر.